

Π/φος ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	Δ/φος ΡΟΓΚΑΛΑ	Ημερομηνία 22.3.2007	Όνομα αρχείου ACEP0322.PX1
----------------------	------------------	-------------------------	-------------------------------

Σύμβαση του Ελληνικού Κράτους, καλύπτονται πλήρως από την υπάρχουσα εσωτερική μας νομοθεσία, από τα άρθρα 159 και 235 και τα επόμενα του Ποινικού μας Κώδικα και του νόμου «περί μεσαζόντων». Ακόμη δεν απαιτείται η θέσπιση ειδικής διάταξης σχετικά με την ευθύνη των συμμετοχών που παραλληλίζεται αυτό με το άρθρο 15 της Σύμβασης, αφού και γι' αυτό ισχύουν οι διατάξεις του γενικού μέρους, δηλαδή, από το άρθρο 45 έως το άρθρο 49 του Ποινικού μας Κώδικα «περί συμμετοχής».

Επίσης, δεν απαιτείται η θέσπιση κάποιας ειδικής διάταξης σχετικής με τη διασφάλιση της κατάσχεσης και των προϊόντων των εγκλημάτων της δήμευσης, διότι και αυτό καλύπτεται από τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του ν. 2331/95. Δηλαδή, των σχετικών άρθρων για τη δήμευση των 310, 318, 373 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τα σχετικά περί κατασχέσεως, δηλαδή, το 258 και τα επόμενα του ίδιου Κώδικα.

Κρίθηκε σκόπιμο ότι δεν υπάρχει λόγος να προβεί η χώρα μας στη δήλωση του άρθρου 36 της Σύμβασης, που της παρέχει την ευχέρεια να μην θεσπίσει ως ποινικά αδικήματα την ενεργητική και την παθητική δωροδοκία αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών, δικαστών χάριν νομίμων πράξεων, αφού τέτοια αδικήματα ούτως ή άλλως προβλέπονται στον Ποινικό μας Κώδικα και για τους εγχώριους αντιστοίχως λειτουργούς.

Η χώρα μας δε διατηρεί επιφυλάξεις για το άρθρο 37 της Σύμβασης σχετικά με τη δικαιοδοσία. Αντίθετα η Ελλάδα διατήρησε επιφύλαξη για τη δικαστική συνδρομή όσον αφορά στα πολιτικά εγκλήματα με το άρθρο 14, φυσικά με την παραδεδεγμένη και διεθνώς, αλλά και στη χώρα μας έννοια των πολιτικών εγκλημάτων, στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα εγκλήματα της τρομοκρατίας.

Το άρθρο 15 αναφέρεται στην ισχύ του νόμου.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Κυρία Πρόεδρε, θα ξεκινήσω με ένα ανέκδοτο, το οποίο είναι γνωστό στους υπηρετούντες στο χώρο της δικαιοσύνης. «Δικάζει ένα Μονομελές Πλημμελειοδικείο. Τελειώνει η ακροαματική αποδεικτική διαδικασία. Ο Πρόεδρος ρωτά τον κ. Εισαγγελέα και εκείνος απαντά ότι ζητά την ενοχή του κατηγορουμένου.

Ο Πρόεδρος λέει:

- Ένοχος ο κατηγορούμενος.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	ΡΟΓΚΑΛΑ	22.3.2007	ACEP0322.PX1

Πετάγεται ο συνήγορος υπεράσπισης του κατηγορουμένου και λέει:

- Κύριε Πρόεδρε, είμαι και εγώ εδώ. Δεν πρέπει να ακούσετε και εμένα; Εκφωνήσατε απόφαση, χωρίς να με ακούσετε.

- Α, ναι είστε και εσείς εδώ, κύριε συνήγορε, να σας ακούσουμε.

- Τι να πω τώρα; Να εκφωνήσω τον επικήδειο;

Ήδη, ο δικαστής είχε αποφασίσει».

Αυτό το ανέκδοτο, που προφανώς στην πράξη θα έχει λειτουργήσει κάποιες φορές, το θυμήθηκα ίσως, καθ' υπερβολή, ενόψει της συζήτησης του νομοσχεδίου αυτού. Διότι η Βουλή από τη στιγμή που η εκτελεστική εξουσία υπέγραψε για λογαριασμό της Ελληνικής Πολιτείας μια διεθνή Σύμβαση, με περιεχόμενο την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση συγκεκριμένων αδικημάτων, δηλαδή, με πλήρη περιγραφή των αδικημάτων μέσα στη Σύμβαση και δεν τήρησε τότε καμία επιφύλαξη, θεωρώ ότι η Βουλή δεν έχει ουσιαστικό ρόλο.

Δικαιούται μεν, κατά την άποψη μου, κατά την κύρωση της Σύμβασης και την εφαρμογή της, να τηρήσει επιφυλάξεις και κάποιες διατάξεις να μην τις μεταφέρει στο Ελληνικό Δίκαιο, όμως, αυτό πρακτικά κατανοώ ότι είναι δυσχερές. Είναι μεν διακριτές οι εξουσίες στην Ελλάδα, όμως, υπάρχει μια ενιαία πολιτεία και όταν η ενιαία πολιτεία υπέγραψε τη Σύμβαση, είναι δύσκολο μια διακριτή εξουσία πολιτειακής μορφής να πει κάτι διαφορετικό. Πολύ περισσότερο όταν η Σύμβαση αφορά ευαίσθητο θέμα, όπως είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς.

Επομένως, θεωρώ ότι, εάν υπήρξαν κάποια σφάλματα γύρω από τη Σύμβαση αυτή, αυτά υπήρξαν στο στάδιο της επεξεργασίας του σχεδίου της Σύμβασης. Με την ευκαιρία, θα ήθελα να θυμίσω ότι εκκρεμεί τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, με την οποία γίνεται δεκτή μια πρότασή μου, την οποία αποδέχτηκαν όλα τα κόμματα της Βουλής, σύμφωνα με την οποία Κοινοτικές Οδηγίες, Κανονισμοί, Αποφάσεις, Συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα τυχαίνουν οι σημαντικές εξ αυτών επεξεργασίας από το Ελληνικό Κοινοβούλιο στο στάδιο της επεξεργασίας στα Κοινοτικά Όργανα πριν την έκδοσή τους, ώστε να έχει ουσιαστικό λόγο η Βουλή και να μην εμφανίζεται εδώ απλά να ενσωματώνει στην εσωτερική έννομη τάξη εκδιδόμενες οδηγίες, κανονισμούς κ.λπ., χωρίς δυνατότητα παρέμβασης.

Με την ευκαιρία αυτού του νομοσχεδίου, θα προτείνω συμπλήρωση σε αυτή την πρόταση, σύμφωνα με την οποία και διεθνείς Συμβάσεις, πέραν των συνήθων και απλών που

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	ΡΟΓΚΑΛΑ	22.3.2007	ACER0322.PX1

είναι Συμβάσεις τουριστικής, αστυνομικής συνεργασίας κ.λπ., όταν αυτές οι Συμβάσεις αφορούν σε μεταβολές στο δικαϊκό μας σύστημα, να συζητούνται στη Βουλή κατά το στάδιο της επεξεργασίας τους. Πιστεύω ότι, εάν η συγκεκριμένη Σύμβαση συζητείτο στη Βουλή προ πάσης υπογραφής τους εκ μέρους του Έλληνα εκπροσώπου, κάποια πράγματα δεν θα νομοθετούνταν καθ' υπερβολή.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΣΑΜΑΔΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	22.3.2007	ADEP0322.TR1

11

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΩΚΡΑΤΗ ΚΟΣΜΙΔΗ, Εισηγητή της Μειοψηφίας)

Κύριε Πρόεδρε, ανήκων στην παράταξη του ΠΑΣΟΚ θα μπορούσα να αρκεστώ και να ευλογήσω την πρωτοβουλία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όταν συμμετείχε τότε στην επεξεργασία και υπογραφή αυτής της σύμβασης. Θα έλεγα, ότι η σημερινή Κυβέρνηση, αυτό που απλά κάνει είναι να αντιγράψει την μετάφραση της σύμβασης και να τη νομοθετεί. Παρόλο που πιστεύω και κατανοώ ότι υπάρχει δυσχέρεια παρεμβάσεων και τροποποιήσεων, εγώ θα κάνω τις παρατηρήσεις μου στα άρθρα, τις οποίες κατά μείζονα λόγο και με μεγαλύτερη ανάπτυξη και περισσότερη επιχειρηματολογία θα ενέτασσαν αν ήμασταν στην φάση υπογραφής της σύμβασης.

Το άρθρο αυτό έχει τίτλο «ορολογία» και θεωρώ ότι είναι περιττό, διότι παραπέμπει στο άρθρο 1 της σύμβασης. Στο άρθρο 1 της σύμβασης έχουμε παραπομπή στην ορολογία της εθνικής νομοθεσίας. Δηλαδή και με το άρθρο 1 της σύμβασης έχουμε παραπομπή στην εθνική νομοθεσία, όσον αφορά στην ορολογία. Επομένως, θεωρώ, ότι ενδεχομένως εκ περισσού υπάρχει αυτό το άρθρο. Εδώ, θα έβαζα ένα ερωτηματικό. Αν ο δικηγόρος που θεωρείται άμεσος δημόσιος λειτουργός, εντάσσεται σε αυτή την ορολογία ή όχι.

Όσο αφορά στο άρθρο 3, ομιλώντας επί της αρχής ανέφερα, ότι όλο αυτό το άρθρο θα μπορούσε να προστεθεί ως 238Α στον Ποινικό Κώδικα. Έδωσε μια εξήγηση ο Υπουργός και έχει μια λογική. Πάλι θα έλεγα, ότι θα μπορούσε αυτό το άρθρο να έχει τρεις γραμμές, χωρίς να έχει τον αριθμό 238Α και να έλεγε ότι τα άρθρα τάδε – τάδε του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των προσώπων που αφορά αυτό το άρθρο, δηλαδή, θα μπορούσαμε να έχουμε μόνο τρεις γραμμές.

Στο άρθρο 3, επίσης, εκ περισσού αναφέρονται οι ένορκοι και οι διαιτητές, διότι οι μεν ένορκοι είναι δικαστές σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, διότι μετέχουν στην σύνθεση του δικαστηρίου, οι δε διαιτητές αναφέρονται ειδικά στο άρθρο 237, στο οποίο παραπέμπει αυτή η διάταξη.

Στο άρθρο 4, χρησιμοποιούνται όροι κατά μετάφραση της σύμβασης. Οι όροι, όμως, αυτοί ως μεταφράζονται δεν ανταποκρίνονται και στην ορολογία του δικαϊκού μας συστήματος. Τι θα πει μέλος δημόσιας συνέλευσης που ασκεί νομοθετικές ή διαιτητικές

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΤΣΑΜΑΔΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	22.3.2007	ADEP0322.TR1

εξουσίες; Μιλάμε προφανώς για το ελληνικό κοινοβούλιο και για άλλα συλλογικά όργανα. Επομένως, αντί απλή τεχνικής μετάφρασης θα μπορούσαμε να έχουμε ορολογία ανταποκρινόμενη στο δικαϊκό μας σύστημα.

Το άρθρο 5, αφορά στη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα. Αναρωτιέμαι, τί σημαίνει «κατά παράβαση των καθηκόντων του»; Στο δημόσιο δίκαιο, όταν μιλούμε για παράβαση καθήκοντος των δημοσίων υπαλλήλων, τα καθήκοντα των δημοσίων υπαλλήλων είναι προσδιορισμένα και στον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα και στους οργανισμούς των υπουργείων ή άλλων φορέων. Όταν ο δικαστής δικάζει μια παράβαση καθήκοντος ή ένα άλλο αδίκημα στην υπόσταση του οποίου περιέχεται η παράβαση καθήκοντος, γνωρίζει πιο είναι το καθήκον και μπορεί να προσδιορίσει και να διαπιστώσει αν αυτό παραβιάστηκε. Στον ιδιωτικό τομέα τί εννοούμε όταν λέμε παράβαση καθήκοντος; Εγώ θα έλεγα ότι το καθήκον στον ιδιωτικό τομέα μπορεί να προσδιορίζεται από έναν εσωτερικό κανονισμό της επιχείρησης, αν υπάρχει ή από ατομική σύμβαση αν υπάρχει, ή από οδηγίες του εργοδότη αν υπάρχουν. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτό το πλέγμα των καθηκόντων στον ιδιωτικό τομέα και της παράβασής τους θεωρώ, ότι χρειάζεται μια εξειδίκευση, η οποία να διευκολύνει το δικαστή και να μην οδηγεί σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Εάν θεωρείτε, ότι είναι βάσιμη η επιφύλαξή μου, νομίζω ότι έστω ενδεικτικά θα μπορούσε να προσδιοριστεί η έννοια της παράβασης καθηκόντων στον ιδιωτικό τομέα.

Στο άρθρο 6, τιμωρούμε ακόμα και τον απλό ισχυρισμό, ότι κάποιος μπορεί να ασκήσει επιρροή. Κύριε Υπουργέ, στην επί της αρχής συζήτησή σας παρακάλεσα να μας πείτε κάποια παραδείγματα για το άρθρο 5 και το άρθρο 6, για να δούμε τι έχει στο μυαλό του ο νομοθέτης, όταν νομοθετεί αυτές τις περιπτώσεις ως ποινικά αδικήματα. Διότι φοβούμαι ότι με το άρθρο 6 θα φτάσουμε να τιμωρούμαι και το απλό lobby, που στον ιδιωτικό τομέα είναι καθημερινή πρακτική. Θα έλεγα, ότι δεν είναι αξιόμεμπτη πρακτική. Φοβούμαι ότι θα φτάσουμε σε επικίνδυνες υπερβολές, ή θα φτάσουμε να ψηφίζουμε κάποια άρθρα που ποτέ δεν εφαρμόζονται.

Στο άρθρο 9, καθιερώνεται αυτεπάγγελτη δίωξη για όλα αυτά.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΜΠΑΛΑΣΚΩΝΗ	ΠΙΤΑΣΑΚΗΣ	22.3.07	ΑΕΕΡ0322.MM1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΩΚΡΑΤΗ ΚΟΣΜΙΔΗ, Εισηγητή της Μειοψηφίας)

Δηλαδή κάποιιοι θα στέλνουν κάποιες ανώνυμες επιστολές, θα επιλαμβάνονται οι Διοικητικές Αρχές και θα υπηρετούνται, με αυτές τις ανώνυμες επιστολές, ανταγωνισμοί, θα λειτουργούν εκβιασμοί και διάφορα άλλα παρεμφερή.

Θα κλείσω με το άρθρο 12, όπου, για αυτά τα εν πολλοίς «νεφελώδη» και καινοφανή αδικήματα, θα έχουμε και τα μέτρα αυτά που αναφέρονται για τη διευκόλυνση της συλλογής αποδείξεων. Δηλαδή κάποιος ισχυρίζεται ότι μπορεί να ασκήσει επιρροή. Τι θα γίνεται; Θα παρακολουθούμε το τηλέφωνό του, επειδή κάποιος ισχυρίζεται, με τη σειρά του, πως κάποιος ισχυρίστηκε ότι μπορεί να ασκήσει επιρροή; Δεν ξέρω μέχρι πού θα φτάσουν αυτά τα πράγματα. Σκεφθείτε σε τι υπερβολές μπορούμε να φτάσουμε στη θεμιτή επιδίωξη καταπολέμησης της διαφθοράς.

Φοβάμαι ότι έχουμε μπροστά μας μέτρα τα οποία θα είναι ατελέσφορα και θα θέσουν σε κίνδυνο την ιδιωτική δραστηριότητα. Θεωρώ ότι η νομοθεσία μας έχει πολλές αυστηρές και αποτελεσματικές διατάξεις, οι οποίες καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα της παραβατικότητας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ (Ειδικός Αγορητής του Κ.Κ.Ε.): Έχω πει αναλυτικά επί της αρχής τις βασικές μας παρατηρήσεις, ορισμένες πλευρές και αναγκαστικά ορισμένες παραλείψεις. Μας ανησυχεί το βήμα που γίνεται σε σχέση με την ευθύνη των νομικών προσώπων. Κάμπτεται η αρχή που έχουμε ότι δεν υπάρχει συλλογική ευθύνη και πάμε σε αγγλοσαξονικές ερμηνείες ή πρακτικές του Δικαίου.

Ως πρώτο βήμα, γίνεται με διοικητικές κυρώσεις. Όπως ακούσατε στην ακρόαση φορέων, υπήρχαν πολλά ερωτηματικά και ενστάσεις σε αυτό το θέμα από τον εκπρόσωπο της Ένωσης Εισαγγελέων, πολύ περισσότερο που, ξανακοιτώντας το άρθρο, παρά τις διαβεβαιώσεις, δεν γίνεται διαχωρισμός ανάμεσα στα νομικά πρόσωπα που έχουν επιχειρηματική δραστηριότητα και σε άλλα νομικά πρόσωπα που αφορούν σε σωματεία εργαζομένων ή και πολιτικά κόμματα.

Στο άρθρο δέκατο, η κύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο β' «προσωρινή ή σε περίπτωση υποτροπής οριστική απαγόρευση της άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας», είναι το μοναδικό σημείο όπου αναφέρεται η επιχειρηματική δραστηριότητα. Όλα τα υπόλοιπα

Π/φος ΝΙΑΣΣΟΥ	Δ/φος ΝΙΑΣΣΟΥ	Ημερομηνία 22.3.2007	Όνομα αρχείου AFEE0322.NK1
------------------	------------------	-------------------------	-------------------------------

17

– μέλη και τις αρχές για βάσιμους λόγους, δηλαδή, για υποψίες. Θα καταγγέλλει η ελληνική κυβέρνηση την τάδε επιχείρηση, επαγγελματία, ιδιώτη, βουλευτή, ευρωβουλευτή και θα μπορούμε στο όνομα της υποψίας, να δίνεται πληροφόρηση από κάποιες αρχές σε ξένες αρχές, διότι ο τάδε διέπραξε αδικήματα. Με ποια κριτήρια θα είναι βάσιμες αυτές οι υποψίες και θα γίνεται τέτοια ενημέρωση και ανταλλαγή πληροφοριών; Θα γίνεται, μάλιστα, χωρίς αίτημα της άλλης χώρας. Ξέρετε πού μπορούμε να φθάσουμε και στο όνομα, ακόμα, της αντιπαλότητας, που υπάρχει για τα σκάνδαλα; Εμείς, δεν παίζουμε καθόλου στο παιχνίδι των σκανδάλων, αλλά η αντιπαλότητα ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα θα συνεχίζεται. Ποιος, λοιπόν, θα διοχετεύει τις πληροφορίες αυτές και με ποια κριτήρια; Αυτά τα πράγματα είναι πολύ επικίνδυνα.

Είμαστε αντίθετοι στο σύνολο, σχεδόν, των άρθρων και κατά την ψηφοφορία θα ακούσετε σε ποια άρθρα, πιθανόν, να συμφωνήσουμε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΣΥΝ): Θεωρώ αναγκαίο να επισημάνω ότι είναι ορθή η παρατήρηση του κ. Κοσμίδη, αναφορικά με το πρωθύστερο πολιτικό σχήμα που υπάρχει. Δηλαδή, να εμφανίζεται η Κυβέρνηση δια των εκπροσώπων της στο κέντρο της Ευρώπης, να υπογράψει μια Συμφωνία και εκ των υστέρων να καλείται η Βουλή να επικυρώσει αυτό που εδέσμευσε η Κυβέρνηση, την Χώρα ολόκληρη.

Να θυμίσω ότι υπήρξε σχετική πρότασή μας και κατά την αναθεωρητική διαδικασία του Συντάγματος το 2001 και τώρα, να υπάρξει συνταγματική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία να προηγείται επεξεργασία από την Βουλή των Ελλήνων και εν συνεχεία η Κυβέρνηση, στη βάση αυτών των επεξεργασιών, να δεσμεύει τη Χώρα. Εάν συνεχιστεί η υπάρχουσα κατάσταση, ας βεβαιωθούμε ότι θα διολισθαίνουμε μετά παραμυθίας την παραδοχή ότι άλλοι νομοθετούν ερήμην του κατ' εξοχήν αντιπροσωπευτικού οργάνου της λαϊκής κυριαρχίας, που είναι η Βουλή των Ελλήνων.

Μια δεύτερη επισήμανση. Το νομοθέτημα είναι χρήσιμο με την έννοια ότι η διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα τείνει διευρυνόμενη, πολύ, δε, περισσότερο όταν παρουσία στον ιδιωτικό τομέα έχουν μεγάλα οικονομικά επιχειρησιακά ολοκληρώματα, πολλώ, δε, μάλλον μετά την ιδιωτικοποίηση μεγάλων οργανισμών, οι οποίοι θα δραστηριοποιούνται, πλέον, στον ιδιωτικό τομέα με αμιγή την εφαρμογή της νομοθεσίας, που αφορά στον ιδιωτικό τομέα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΛΕΣΣΑ	ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	22.03.2007	AGEP0322.MP1

Θέλω να κάνω μεριές χρήσιμες παρατηρήσεις.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η πρόταση – παρατήρηση του κ. Κοσμίδη για τον πρωθύστερο τρόπο κύρωσης των συμβάσεων. Πράγματι, είναι ένα θέμα πολύ σοβαρό. Δεν είναι όμως αρμοδιότητα του Υπουργού, δεν είναι αρμοδιότητα της παρούσης συζήτησης. Καλώς τίθεται προς προβληματισμό. Είναι μία διαδικασία που ισχύει για πολλά χρόνια και εγώ συμφωνώ ότι πρέπει να προβληματιστούμε, για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε και πόσο είναι εφικτό να αλλάξει αυτή η διαδικασία. Πράγματι, ερχόμαστε εδώ, όχι μόνο για το παρόν νομοθέτημα, για παρόμοιες περιπτώσεις και ακούμαστε μόνο στο να κάνουμε μερικές γενικόλογες παρατηρήσεις, επί πολλά χρόνια, χωρίς να μπορούμε να κάνουμε χρήσιμες παρεμβάσεις.

Όσον αφορά στην κύρωση της συμβάσεως, συμφωνώ και δεν έχω τίποτα να παρατηρήσω. Δεν έχει και νόημα να κάνω παρατηρήσεις, αφού δεν μπορούμε να κάνουμε διορθώσεις – βελτιώσεις. Είναι μία σύμβαση του 1999, με τις τότε δυσκολίες και όπως έκρινε η τότε Κυβέρνηση. Ουσιαστικές παρεμβάσεις δεν μπορούμε να κάνουμε. Το ίδιο ισχύει και για το πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά. Επομένως και τα δύο αυτά τα ψηφίζω ως έχουν.

Σχετικά με το κεφάλαιο 3, που αφορά στις ρυθμίσεις για τη διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα, καταρχήν συμφωνώ. Είναι ανάγκη να βρούμε λύσεις για να προστατεύσουμε και τον ιδιωτικό τομέα. Η διαφθορά έχει φτάσει σε υπερβολικές διαστάσεις, είναι πολύ καλή η πρωτοβουλία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του συγκεκριμένου Υπουργού και των συνεργατών του.

Για το άρθρο 5, για τη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα, κάνω ορισμένες παρατηρήσεις για λόγους αρχής και μόνο και για τις επιστημονικές μου ανάγκες. Στο άρθρο 35 γίνονται δύο αναφορές στη δωροδοκία υπαλλήλων με το 235 και στην παράβαση καθήκοντος με το άρθρο 259 του ποινικού κώδικα. Και οι δύο αυτές διατάξεις, όπως είναι γνωστό, αναφέρονται σε δημόσιες υπηρεσίες, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα στον ποινικό κώδικα και βεβαίως και σε δημοσίους υπαλλήλους και έχουν ως σκοπό την πλέον εύρυθμη λειτουργία αυτών των υπηρεσιών. Τώρα, λοιπόν, με το άρθρο 235 του ποινικού κώδικα γίνεται λόγος για τιμωρία και πιο κάτω γίνεται λόγος για παράβαση καθηκόντων. Θα ήταν περισσότερο χρήσιμο και θα ήταν περισσότερο εύκολο να εφαρμοστεί από τους δικαστές, αλλά και από τους ερμηνευτές,

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ	Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ	22.3.07	ΑΗΕΡ0322.PT1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΟΥΣΑ)

Επομένως, παρά τις επιφυλάξεις μου η ρύθμιση είναι σωστή και δεν πιστεύω ότι θα δημιουργήσει περαιτέρω προβλήματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κατ' αρχήν, θα ήθελα να περιοριστώ σε παρατηρήσεις που έχουν να κάνουν με ισχυρισμούς που το πρώτον σήμερα ακούγονται, γιατί δεν θα ήθελα να επαναλάβω θέσεις που έχουν αναπτυχθεί στο επίπεδο της συζήτησης επί της αρχής.

Θέλω να ξεκινήσω με την παρατήρηση ότι η ιδέα που για δεύτερη φορά ακούω, η **ιδέα του κ. Κοσμιδή**, για επεξεργασία διεθνών συμβάσεων από τη Βουλή πριν από την υπογραφή τους, είναι ιδέα, η οποία σε πρώτη ακοή ακούγεται εξαιρετικά χρήσιμη και θετική. Βέβαια, δεν είναι της παρούσης να την κουβεντιάσουμε, αλλά κατ' αρχήν **θα ήθελα να ξέρετε κ. Κοσμιδή ότι συμφωνώ απόλυτα με αυτήν την ιδέα** και μπορούμε και να δούμε από κοινού πώς μπορούμε να την προχωρήσουμε.

Σημειώνω, όμως, ότι «στρογγυλέψατε» λίγο τα πράγματα, σε σχέση με αυτά που είχαν ακουστεί τις προάλλες από εσάς, για την δυνατότητα προβολής επιφυλάξεων από ελληνικής πλευράς. Σημείωσα με ικανοποίηση ότι συνομολογείτε ότι η Βουλή δεν έχει πολλά περιθώρια πια για να προβάλλει επιφυλάξεις. Είπατε, επίσης, ότι πρακτικά κατανοείτε ότι η όποια τέτοια προβολή επιφυλάξεων είναι δυσχερής και ακόμα σημείωσα με ικανοποίηση ότι ισχυριστήκατε – σωστά, πιστεύω – ότι αν υπήρξαν κάποια σφάλματα, αυτά υπήρξαν κατά το στάδιο της επεξεργασίας όχι του νόμου μας, αλλά της σύμβασης. Αυτό είναι το «στρογγύλεμα» που κάνατε, γιατί τις προάλλες μιλούσατε για την δυνατότητα προβολής ενστάσεων και επιφυλάξεων, ενώ τώρα, τα πράγματα είναι πιο στρογγυλά, γιατί αποδεχθήκατε ότι ξεκινήσαμε άσχημα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Κύριε Υπουργέ, αν μου επιτρέπεται, ομιλώντας επί της αρχής είπα ότι νομικά η Βουλή έχει το δικαίωμα να επιφυλαχθεί για την εφαρμογή κάποιων διατάξεων της σύμβασης και εμμένω σε αυτό. Σήμερα επεσήμανα την ουσιαστική δυσχέρεια παρεμβάσεων και δεν υπάρχει κανένα «στρογγύλεμα».